

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De piißimo Samosatensium & Antiochi praesbyteri & Euolcij Diaconi zelo.
Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

mulos ei offerunt, vt pote in regionem peregrinam, & longe illinc sitam profecturo. Iste autem paucis quibusdam rebus ab his, qui erant familiaritate coniunctiores, acceptis, vbi omnes tum doctrinæ, tum precationis armis communuerat, & magnopere cohortatus fuerat, vti dogmata apostolica viriliter propugnarent, ad Istrum contendit. Illi ad urbem suam reuersi, se ipsi mutuò excitare, & luporum incurioses fortiter depellere nituntur.

De piissimo Samosatensum & Antiochi præbyteri & Euolci Diaconi zelo.

CAP. XIII.

ATque hoc loco ardenter & sincera eorum fidem exponam, quandoquidem iniuriam me illis facturū censerem, si ea non scriptis ad memoriam sempiternā prodiceretur. Postea verò quām Attiani gregem pastore longe optimo priuarant, & alterum in eius surrogarant locum, nemo ex urbis incolis, vel pressus ægestate, vel diuitiis affluens, famulus vel artifex, agricola vel consitor, vir vel mulier, iuuenis vel senex, ad conuentum ecclesiasticum, ut moris erat, accedere voluit, sed episcopus solus agebat: quippe nemo aut in eius venit conspectū, aut cū eo sermonē cōtulit, licet diceretur vitam apud eos valde modestè instituisse. Cuius rei hoc erit argumenti, quod sum iam dicturus. Cum ei in animo esset se in balneo lauare, famuli, quō ingredi cupientes prohiberent, fores balnei occluserunt: at ille, vbi videt multitudinem pro foribus stantem, fores aperi, & omnes audacter se in balneo vna lauare iubet. Idem quoque præstitit in interiore balneo testudineato. Nam cū sibi lauanti multos astare cerneret, mandat ut fruantur una aquis calidis. Illi autem taciti consistebant. At iste eos honoris causa ita stare arbitratus, surgens oxyus, egreditur ē balneo. Illi verò aquam hæreticæ nequitiae contagione infestam esse rati, eam in cloacam emitunt, nouamque sibi infundi imperant. Quare cognita, iste urbe relista, abiit. quippe stultiæ, imo verò summæ dementiæ putauit esse, urbem infestam, & communem similitatem erga ipsum exercentem incolere. Quapropter vbi Eunomius (ita enim vocabatur) Samosata reliquerat, tametsi Luciū in eius locum

THEODOR. HISTOR.

sufficiebant, lupum planè, & insidiatorem ouium, tamen a-
ues desertæ à pastore, pastoris munus ipsæ obierunt. Nā de
etrinam apostolicam integrum conseruarūt. Verū in quā-
tum odium etiam iste ab omnibus vocatus sit, historia,
quam deinceps narrabo, docebit. Pueri in foro pilā mu-
tuò contorsere, quo quidem ludo se admodū oblectabant.
Ac forte fortuna, dum transibat illac Lucius, pila è mani-
bus pueri cuiusdam elapsa, per asini eius pedes peruelueba-
tur. Pueri autem vociferari, quippe pilam scelere pollutam
existimarūt. Quare intellecta, dat mandatum vni ex comi-
tum suorū numero, vt maneat, discatque quid factū sit. Pu-
eri verò igne accenso, pilā per eius flammā torquent, sicq;
ea purgatū iri arbitrati sunt. Ac tametsi nō sum nescius hoc
puerile esse, & inueteratq; consuetudinis velut reliquias, ta-
men satis indicij inde capi potest, q̄ effet secta Arriana illi
vrbi odiosa. At verò Lucius Eunomii mansuetudinē neu-
tiquam est imitatus, sed sicut persuasit magistratibus, vt illi
alios complures sacris initiatos in exilium mitterent, ita
ipse eos potissimum, qui sanctam diuinamque propugna-
bant doctrinā, ad vltimas imperii Romani otas relegauit.
Euolciū dico diaconū, quem Oasin vsque, de cuius soli-
tudine multus habetur sermo, amandauit, & Antiochū tū
cognitione cum Eusebio coniunctū, cuius sororis filius e-
rat, tum multis recte factis nobilitatum, tū sacerdotali dig-
nitatum honore, ad extremos Armeniæ fines expulit.
Quām verò præclarè iste pro diuina doctrina decertarit,
postea ostendemus. Vbi Diuus Eusebius post multa certa-
mina, postque victorias totidem martyrii corona donatus
fuit, conuentus populi, vt afflolet, in vnum conuenit. Ac-
cessit etiam eo Iouianus id temporis episcopus Pergæ, qui
aliquamdiu communioni Arrianæ adhæserat. Itaq; cū om-
nes ad vnū Antiocho ad Eusebio auunculo succedendum
suffragati essent, & ad sacram mensam deduxissent, coe-
gissentque genua flectere, simul ac conuersus vidit Iouia-
num dexteram sibi imponentem, manum eius repulit, im-
perauitque vt à numero eorum, qui ipsum consecrarent,
segregaretur, dixitque se nullo modo posse ferre dexte-
ram illam sibi imponi, quæ sacra mysteria per blasphemiam
consecrata receperat. Verū ista non diū post acci-
derunt.

derunt. Illo autem tempore in Armeniam interiorem amandatus est. Diuus Eusebius prope Istrum vitam traduxit: quo quidem tempore Gotthi, ut eius scripta declarant, Thracia populabantur, eiusq; ciuitates obsidebant.

De sancto Barso Edesse episcopo, & clericis qui cum eo una relegati erat. CAP. XV.

BArsem præterea, cuius gloria etiam hoc tempore per ilustris est, non Edesæ solum, quam gubernabat, & in ciuitatibus ei finitimus, verum etiam in Phœnicia, Aegypto, & Thebaide (per has nanque nationes vniuersas fama eius propter virtutis splendorem permanauerat) primum Valens eum Aradum insulam incolere mandauit. At ubi intellexit infinitas hominum multitudines ad eum confluere, etenim apostolica repletus gratia morbos verbo depulit, Oxyrinchum, quod est oppidum Aegypti, relegauit. Rursus postquam eius gloria omnes etiam eo frequentes pertraxit, ad castellū misit, in extremis oris illius regionis positum, vicinumque barbaris, qui illic habitant, cuius nomen Pheno est. Valens senem illum idoneum sanè regno coelorum incolam, abducendum curauit. Ferunt eius lectum in Arado insula ad hodiernum diem remanere, multo sanè honore decoratum. Nam multi morbis vexati, ubi in eo decubuerint, ad integrum valetudinem per fidem restituuntur.

De persequitione quæ Edesæ sauebat, & Eulogio & Protogene Edessenis presbyteris.

CAPUT XVI

VAlens autem, grege pastore orbato, Lupum in pastoris locum substituit. Et quoniam omnes, urbe relicta, extra moenia conuentus agebant, ipse Edesam proficiscitur. Ac Modesto, qui id temporis praefectus erat, imperat, suos milites, qui tributa solebant exigere, in unū cogat, & reliquias copias, qui aderant, assumat, quò multitudinem congregatam dissipent, virgis fustibusque cedant, & aliis instrumentis bellicis, si opus sit, castigent.

MM 3

Itaq;